

PRESS RELEASE

UNITED NATIONS INFORMATION CENTRE

22 lutego 1999

Jak działa INCB

Wydawany co roku Raport Międzynarodowego Organu ds. Substancji Odurzających INCB zawiera rozdział stanowiący analizę światowej sytuacji w dziedzinie środków odurzających, przeprowadzoną w oparciu o informacje pochodzące z różnych źródeł, włącznie ze sprawozdaniami przedkładanymi Organowi na mocy międzynarodowych traktatów o kontroli środków odurzających. Organ wykonuje swoje zadania na mocy postanowień następujących traktatów:

- 1. Konwencja o Substancjach Odurzających z 1961 roku z poprawkami wniesionymi Protokołem z 1972 roku;**
- 2. Konwencja o Substancjach Psychotropowych z 1971 roku; oraz**
- 3. Konwencja Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1988 roku przeciwko nielegalnemu obrotowi substancjami odurzającymi i psychotropowymi.**

Organ pozyskuje także inne informacje, które są uważane za wskaźniki potwierdzające występowanie określonych tendencji krajowych, regionalnych i międzynarodowych w nadużywaniu i nielegalnym obrocie substancjami odurzającymi. Źródłami tych informacji są raporty Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnych (Interpol) oraz Światowej Organizacji Celnej na temat nielegalnego obrotu substancjami odurzającymi i ich konfiskat na całym świecie, raporty i specjalne opracowania, publikowane przez Światową Organizację Zdrowia WHO na temat nadużywania środków odurzających oraz śledztwa, prowadzone w konkretnych sprawach przez INCB.

Organ uwzględnia w swojej pracy raporty nadsyłane przez biura regionalne i lokalne oraz różne departamenty Międzynarodowego Programu Kontroli Substancji Odurzających ONZ UNDCP, jak również raporty publikowane w środkach masowego przekazu i wydawnictwach specjalistycznych. Każdego roku członkowie Organu podróżują do wybranych państw w celu monitorowania kwestii związanych z wdrożeniem postanowień traktatów oraz opracowania raportów na temat poważnych osiągnięć w dziedzinie nadużywania i obrotu substancjami odurzającymi. W ciągu roku te dane i informacje zostają poddane analizie i na ich podstawie zostają opracowane poszczególne rozdziały raportu. W czasie jesiennej sesji Organu tekst raportu zostaje omówiony i zatwierdzony.

Trudności

Trudności, na jakie napotyka Organ w czasie realizacji tych zadań, polegają między innymi na braku dostępności danych na temat poszczególnych państw lub kwestii, szacunkowym charakterze wskaźników, które mogą być mylące lub uniemożliwiać porównywanie danych dla różnych państw. Problemem jest także fakt, że wskaźniki takie nie zostały zdefiniowane w sposób uniwersalny. Przykładowe wskaźniki, uwzględniane przez INCB przy ocenie światowej sytuacji w dziedzinie środków odurzających, to np. liczba narkomanów, liczba aresztowań związanych z substancjami odurzającymi, dane dotyczące konfiskat, liczba zgonów związanych z substancjami odurzającymi oraz rodzaje nadużywanych środków odurzających uprawianych, produkowanych lub będących przedmiotem obrotu w danym państwie lub regionie. Inne wskaźniki to np. przystąpienie danego rządu do międzynarodowych traktatów o kontroli środków odurzających, strukturą rządowej kontroli środków odurzających oraz współpraca z organizacjami międzynarodowymi i innymi rządami. Także wdrażane przez poszczególne państwa programy leczenia i rehabilitacji służą INCB jako wskaźnik.